

ประกาศกรมการค้าต่างประเทศ

เรื่อง ผลการไต่สวนการทุ่มตลาดสินค้าเหล็กโครงสร้างรูปพรรณหน้าตัดรูปตัว H
ที่มีแหล่งกำเนิดจากสาธารณรัฐประชาชนจีน

(ฉบับที่ 2)

พ.ศ. 2545

ตามที่คณะกรรมการพิจารณาการทุ่มตลาดและการอุดหนุน ได้มีประกาศคณะกรรมการ เรื่อง การตอบโต้การทุ่มตลาดสินค้าเหล็กโครงสร้างรูปพรรณหน้าตัดรูปตัว H ที่มีแหล่งกำเนิดจากสาธารณรัฐประชาชนจีน พ.ศ. 2545 ลงวันที่ 11 กรกฎาคม 2545 กำหนดมาตรการชั่วคราวตอบโต้สินค้าเหล็กโครงสร้างรูปพรรณหน้าตัดรูปตัว H ที่มีแหล่งกำเนิดจากสาธารณรัฐประชาชนจีน โดยให้เรียกเก็บอากรชั่วคราวหรือหลักประกันการชำระอากรชั่วคราวในการนำเข้าสินค้าดังกล่าว ตั้งแต่วันที่ 20 กรกฎาคม 2545 จนถึงวันที่ 11 ตุลาคม 2545 รายละเอียดผลการพิจารณาตามประกาศกรมการค้าต่างประเทศ เรื่อง ผลการไต่สวนการทุ่มตลาดสินค้าเหล็กโครงสร้างรูปพรรณหน้าตัดรูปตัว H ที่มีแหล่งกำเนิดจากสาธารณรัฐประชาชนจีน พ.ศ. 2545 นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการพิจารณาการทุ่มตลาดและการอุดหนุนมีคำวินิจฉัยขั้นที่สุด เมื่อวันที่ 2 ตุลาคม 2545 ว่า มีการทุ่มตลาดและมีความเสียหายตามพระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ พ.ศ. 2542 มาตรา 19(1) จึงให้เรียกเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาด เพื่อขจัดความเสียหายที่เกิดจากการนำเข้าสินค้าทุ่มตลาดดังกล่าว แต่ไม่มีเหตุต้องเรียกเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดตั้งแต่มีการใช้มาตรการชั่วคราว ตามประกาศคณะกรรมการพิจารณาการทุ่มตลาดและการอุดหนุน เรื่อง การตอบโต้การทุ่มตลาดสินค้าเหล็กโครงสร้างรูปพรรณหน้าตัดรูปตัว H ที่มีแหล่งกำเนิดจากสาธารณรัฐประชาชนจีน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545

เพื่อให้เป็นไปตามกฎกระทรวงฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2543) ออกตามความในพระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ พ.ศ. 2542 ข้อ 1 ซึ่งกำหนดว่า เมื่อคณะกรรมการมีคำวินิจฉัยขั้นที่สุดเกี่ยวกับการไต่สวนการทุ่มตลาด ให้กรมการค้าต่างประเทศออกประกาศแสดงรายละเอียดข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายอันเป็นสาระสำคัญที่ใช้เป็นพื้นฐานในการพิจารณาผลการไต่สวนขั้นที่สุด กรมการค้าต่างประเทศจึงออกประกาศผลการไต่สวนการทุ่มตลาดสินค้าเหล็กโครงสร้างรูปพรรณหน้าตัดรูปตัว H ที่มีแหล่งกำเนิดจากสาธารณรัฐประชาชนจีน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ดังนี้

1. การเปิดการไต่สวน

เมื่อวันที่ 11 เมษายน 2544 กรมการค้าต่างประเทศได้ออกประกาศเปิดการไต่สวนการทุ่มตลาดสินค้าเหล็กโครงสร้างรูปพรรณหน้าตัดรูปตัว H ที่มีแหล่งกำเนิดจากสาธารณรัฐประชาชนจีน ตามคำขอของบริษัท เหล็กสยามยามาโตะ จำกัด ในฐานะอุตสาหกรรมภายในผู้ผลิตสินค้าเหล็กโครงสร้างรูปพรรณหน้าตัดรูปตัว H ทั้งนี้เป็นไปตามมติคณะกรรมการพิจารณาการทุ่มตลาดและการอุดหนุน เมื่อวันที่ 10 เมษายน 2544 และกรมการค้าต่างประเทศได้ดำเนินการไต่สวนการทุ่มตลาดและความเสียหายเบื้องต้นตามหลักเกณฑ์ภายใต้พระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุน ซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ พ.ศ. 2542 โดยมีรายละเอียดดังนี้

1.1 สินค้าทุ่มตลาด

เหล็กโครงสร้างรูปพรรณหน้าตัดรูปตัว H พิกัดอัตราศุลกากรประเภทที่ 7216.330.005 ที่มีแหล่งกำเนิดจากสาธารณรัฐประชาชนจีน

1.2 ผู้มีส่วนได้เสีย

1.2.1 ผู้ผลิตและผู้ส่งออกในสาธารณรัฐประชาชนจีน ได้แก่

- (1) Laiwu Steel Group, Ltd.
- (2) ผู้ผลิตหรือผู้ส่งออกรายอื่นๆ นอกจาก (1) ผู้นำเข้าไทย ได้แก่
 - (1) บริษัท โกลด์โลหะกิจ จำกัด
 - (2) บริษัท ริช สตีล จำกัด
 - (3) บริษัท เอช-ไอบีเอ็มส์ จำกัด
 - (4) ผู้นำเข้ารายอื่นๆ นอกจาก (1)–(3)

บริษัท เหล็กสยามยามาโตะ จำกัด มีฐานะเป็นอุตสาหกรรมภายในที่ผลิตสินค้าเหล็กโครงสร้างรูปพรรณหน้าตัดรูปตัว H ซึ่งเป็นสินค้าชนิดเดียวกันกับสินค้าทุ่มตลาด

1.2.4 รัฐบาลของสาธารณรัฐประชาชนจีนในฐานะรัฐบาลของประเทศผู้ส่งออกสินค้าทุ่มตลาด

2. คำวินิจฉัยเบื้องต้นและการกำหนดมาตรการชั่วคราว

คณะกรรมการพิจารณาการทุ่มตลาดและการอุดหนุนได้พิจารณาข้อมูลและพยานหลักฐานที่ได้รับจากการไต่สวนการทุ่มตลาดเบื้องต้น ซึ่งได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงแล้ว และมีคำวินิจฉัยเบื้องต้นเมื่อวันที่ 3 กรกฎาคม 2545 ว่า การนำเข้าสินค้าเหล็กโครงสร้างรูปพรรณหน้าตัดรูปตัว H จากสาธารณรัฐ

ประชาชนจีนมีการทุ่มตลาดและมีความเสียหายอย่างสำคัญที่เกิดแก่อุตสาหกรรมภายใน ตามมาตรา 19(1) แห่งพระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ พ.ศ. 2542 มีความจำเป็นต้องขจัดความเสียหายจากการนำเข้าสินค้าดังกล่าว จึงกำหนดให้ใช้มาตรการชั่วคราวโดยเรียกเก็บอากรชั่วคราวหรือหลักประกันการชำระอากรชั่วคราวในการนำเข้าสินค้าดังกล่าว ซึ่งผลิตหรือส่งออกโดย Laiwu Steel Group, Ltd. รวมทั้งผู้ผลิตหรือผู้ส่งออกรายอื่นในอัตราร้อยละ 27.81 ของราคา ซี.ไอ.เอฟ

3. การยื่นคำขอข้อเท็จจริงและการยื่นแสดงความคิดเห็นในการกำหนดมาตรการชั่วคราว

ตามประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง การตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุน (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2543 กำหนดให้ผู้มีส่วนได้เสียสามารถยื่นรับคำขอข้อเท็จจริงที่ใช้ในการกำหนดมาตรการชั่วคราว รวมทั้งการยื่นแสดงความคิดเห็นได้ เมื่อวันที่ 6 สิงหาคม 2545 และวันที่ 15 สิงหาคม 2545 กรมการค้าต่างประเทศได้แจ้งรายละเอียดข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย อันเป็นสาระสำคัญที่ใช้เป็นพื้นฐานในการกำหนดมาตรการชั่วคราวให้แก่ Laiwu Steel Group, Ltd. และบริษัท เหล็กสยามยามาโตะ จำกัด ตามลำดับ เพื่อยื่นแสดงความคิดเห็น รวมทั้งได้แจ้งรัฐบาลสาธารณรัฐประชาชนจีนด้วย Laiwu Steel Group, Ltd. และบริษัท เหล็กสยามยามาโตะ จำกัด ได้มีหนังสือแสดงความคิดเห็นแต่มิได้แจ้งความประสงค์ให้กรมการค้าต่างประเทศจัดให้พบกับคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่ง เพื่อแสดงความคิดเห็นแต่อย่างใด

4. การแจ้งข้อมูลและข้อเท็จจริงที่ใช้เป็นพื้นฐานในการไต่สวนขั้นที่สุด

เมื่อวันที่ 13 กันยายน 2545 กรมการค้าต่างประเทศได้แจ้งรายละเอียดข้อมูลและข้อเท็จจริงที่ใช้เป็นพื้นฐานในการพิจารณาผลการไต่สวนขั้นที่สุด ขอให้ผู้มีส่วนได้เสียยื่นข้อโต้แย้งขั้นที่สุดภายในวันที่ 26 กันยายน 2545

5. การพิจารณาผลการไต่สวนขั้นที่สุด

กรมการค้าต่างประเทศได้รายงานผลการไต่สวนการทุ่มตลาดต่อคณะกรรมการพิจารณาการทุ่มตลาด เมื่อวันที่ 2 ตุลาคม 2545 ซึ่งคณะกรรมการพิจารณาผลการไต่สวน ดังนี้

5.1 ผลการไต่สวนการทุ่มตลาด

คณะกรรมการได้พิจารณาให้สาธารณรัฐประชาชนจีนเป็นประเทศที่มีระบบเศรษฐกิจแบบกลไกตลาด ดังนั้น ในการไต่สวนครั้งนี้คณะกรรมการพิจารณาว่า การซื้อขายสินค้ารวมทั้งปัจจัยการผลิตสินค้าเหล็กโครงสร้างรูปพรรณหน้าตัดรูปตัว H เป็นไปตามกลไกตลาด และการพิจารณาการทุ่มตลาดได้พิจารณาข้อมูลจาก Laiwu Steel Group, Ltd. ซึ่งเป็นผู้ผลิตรายเดียวที่ให้ความ

ร่วมมือตอบแบบสอบถามตามกระบวนการไต่สวน โดยพิจารณาจากข้อมูลในช่วงระยะเวลาการไต่สวน คือ วันที่ 1 มกราคม 2543 – 31 ธันวาคม 2543 ซึ่งเป็นข้อมูลที่ได้ตรวจสอบแล้ว รวมทั้งได้พิจารณา ข้อคิดเห็นและข้อโต้แย้งต่าง ๆ ที่ได้รับแจ้งด้วย สำหรับผู้ไม่ได้ให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถามตาม กระบวนการไต่สวน ผู้ผลิต หรือผู้ส่งออกรายอื่น คณะกรรมการพิจารณาจากข้อมูลและข้อเท็จจริงเท่าที่ มีอยู่ ในกรณีนี้คณะกรรมการพิจารณาเห็นว่าการทุ่มตลาดสินค้าเหล็กโครงสร้างรูปพรรณหน้าตัดรูปตัว H จากสาธารณรัฐประชาชนจีน ดังนี้

5.1.1 Laiwu Steel Group, Ltd.

(1) มูลค่าปกติ

ในกรณีนี้มูลค่าปกติที่พิจารณาเป็นมูลค่าที่คำนวณขึ้น (Constructed value) ตามหลักเกณฑ์ในพระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจาก ต่างประเทศ พ.ศ. 2542 มาตรา 15(2) โดยคำนวณจากต้นทุนการผลิตในประเทศแหล่งกำเนิดที่ได้ปรับ แล้วรวมกับจำนวนที่เหมาะสมของค่าใช้จ่ายในการจัดการ การขายและค่าใช้จ่ายอื่นๆ ตลอดจนกำไร ต่างๆ ที่เกิดขึ้น และได้หักค่าภาระที่ปรับลดคือความแตกต่างของระดับการค้า และความแตกต่างของ เงินเดือนพนักงานขายแล้ว และพิจารณาแล้วเห็นว่า ราคาขายภายในประเทศตามที่บริษัทรายงานไม่ถือเป็นราคาในทางการค้าปกติที่จะนำมาพิจารณาหามูลค่าปกติได้ เนื่องจากราคาดังกล่าวต่ำกว่าต้นทุนการ ผลิตรวมกับค่าใช้จ่ายในการจัดการ การขายและค่าใช้จ่ายอื่นๆ ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในมาตรา 15 วรรค 3

ทั้งนี้ คณะกรรมการมิได้พิจารณาให้ตามข้อโต้แย้งของ Laiwu Steel Group, Ltd. ซึ่งขอให้ใช้ต้นทุนจากแหล่งข้อมูลอื่นมิใช่ข้อมูลของบริษัท เนื่องจากผลการตรวจสอบ ข้อเท็จจริงพบว่า บริษัทได้ซื้อวัตถุดิบจากบริษัทในเครือในราคาต่ำ จึงถือว่าราคาวัตถุดิบที่รายงานเป็น ราคาโอนระหว่างบริษัทในเครือและไม่น่าเชื่อถือ จึงได้พิจารณาใช้ข้อมูลต้นทุนของบริษัทตามที่รายงาน โดยมีการปรับในส่วนของต้นทุนวัตถุดิบ และปรับเพิ่มในส่วนของค่าใช้จ่ายในการบริหาร โดยปรับ ส่วนค่าใช้จ่ายให้กับในเครือบริษัททั้ง 29 บริษัทย่อย มิใช่ปรับส่วนเฉพาะ 5 บริษัทตามที่บริษัทได้แจ้ง เนื่องจากผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงของข้อมูล พบว่าบริษัทย่อย 29 บริษัทมีส่วนเกี่ยวข้องในการผลิต สินค้าเหล็ก โครงสร้างรูปพรรณหน้าตัดรูปตัว H ในส่วนของค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมการขายที่บริษัทได้ โต้แย้งให้หักค่าภาระปรับลด เนื่องจากค่าใช้จ่ายดังกล่าวเกิดขึ้นเฉพาะการขายภายในประเทศ คณะกรรมการ กิจมิได้พิจารณาหักให้ เนื่องจากพิจารณาแล้วเห็นว่า ค่าใช้จ่ายบางรายการที่อยู่ภายใต้บัญชีของค่าใช้จ่าย ในการส่งเสริมการขายได้แก่ ค่าธรรมเนียมการให้คำปรึกษา ค่าธรรมเนียมการให้บริการทางเทคนิค การติดตั้งเครื่องปรับอากาศในแผนกการตลาด และค่าธรรมเนียมการบำรุงรักษาของแผนกการตลาด ไม่ควรจะอยู่ภายใต้บัญชีดังกล่าว และเป็นค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นทั้งการขายภายในประเทศและการส่งออก

(2) ราคาส่งออก

คำนวณราคาส่งออกตามหลักเกณฑ์ตามมาตรา 14 โดยใช้ข้อมูลการส่งออกสินค้าเหล็กโครงสร้างรูปพรรณหน้าตัดรูปตัว H ที่ได้รับตามแบบสอบถามในช่วงระยะเวลาการไต่สวน โดยคำนวณจากราคาส่งออก ณ หน้าโรงงาน ซึ่งได้หักค่าขนส่งทางเรือระหว่างประเทศ ค่าขนส่งภายในประเทศ ค่าระวางและค่าขนถ่ายสินค้า ค่าทาสีกันสนิม ค่าการตรวจสอบสินค้า และหักค่าภาระที่ปรับลดคือความแตกต่างทางกายภาพของสินค้าออกแล้วถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก

(3) ส่วนเหลือของการทุ่มตลาด

คำนวณตามหลักเกณฑ์ตามมาตรา 18 โดยเปรียบเทียบระหว่างมูลค่าปกติตาม (1) และราคาส่งออก ถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักตาม (2) ซึ่งเป็นราคา ณ ระดับการค้าเดียวกันคือ ณ หน้าโรงงาน และในช่วงระยะเวลาเดียวกันคือ ช่วงระยะเวลาการไต่สวน ปრაกฏอัตราส่วนเหลือของการทุ่มตลาดในอัตราร้อยละ 27.81 ของราคา CIF

5.1.2 ผู้ผลิตและผู้ส่งออกรายอื่นๆ

คณะกรรมการได้ใช้ข้อมูลและข้อเท็จจริงเท่าที่มีอยู่ในการพิจารณาตามหลักเกณฑ์ในมาตรา 27 ซึ่งกรณีนี้ถือว่าระดับการให้ความร่วมมือของประเทศมีมากจึงพิจารณาส่วนเหลือของการทุ่มตลาดเท่ากับอัตราส่วนเหลือของการทุ่มตลาดของผู้ให้ความร่วมมือคือ Laiwu Steel Group, Ltd. คือ อัตราร้อยละ 27.81 ของราคา CIF

5.2 ผลการไต่สวนความเสียหาย

คณะกรรมการได้พิจารณาความเสียหายขั้นที่สุดตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด ในมาตรา 20 และมาตรา 21 โดยพิจารณาจากข้อมูลตามที่ได้รับตอบแบบสอบถามในช่วง 3 ปี คือ พ.ศ. 2541 – 2543 ซึ่งเป็นข้อมูลที่ได้ตรวจสอบแล้ว ทั้งจากอุตสาหกรรมภายในและผู้นำเข้า ซึ่งปรากฏว่ามีความเสียหายอย่างสำคัญที่เกิดแก่อุตสาหกรรมภายใน ตามมาตรา 19(1) ดังนี้

5.2.1 ปริมาณของสินค้าทุ่มตลาดและผลของการทุ่มตลาดที่มีต่อราคาสินค้าชนิดเดียวกันในตลาดภายในประเทศ

(1) ปริมาณการนำเข้าสินค้าทุ่มตลาด

ในช่วงระยะเวลาก่อนปี 2543 หรือก่อนระยะเวลาการไต่สวนนั้นแทบจะไม่มีการนำเข้าสินค้าเหล็กโครงสร้างรูปพรรณหน้าตัดรูปตัว H จากสาธารณรัฐประชาชนจีนเลย โดยมีการนำเข้าในปี 2541 เพียงเล็กน้อยซึ่งคิดเป็นร้อยละ 2.3 ของปริมาณการนำเข้าสินค้าชนิดเดียวกันทั้งหมดในปี 2543 สินค้าเหล็กจากสาธารณรัฐประชาชนจีนได้เริ่มเข้ามาเจาะตลาดสินค้าชนิดเดียวกันในประเทศไทย การนำเข้าสินค้านี้ดังกล่าวจากสาธารณรัฐประชาชนจีนได้เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 71.20 ของปริมาณการนำเข้าสินค้าชนิดเดียวกันทั้งหมด จึงถือได้ว่าปริมาณการนำเข้าสินค้าทุ่มตลาดในช่วงระยะเวลาการไต่สวนนั้น เกินกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำคือร้อยละ 3 ของปริมาณการนำเข้าสินค้าชนิดเดียว

กันทั้งหมด และได้เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญโดยสินค้าทุ้มตลาดทั้งหมดนั้นมาจากผู้ผลิต/ผู้ส่งออกของสาธารณรัฐประชาชนจีนที่ให้ความร่วมมือในการไต่สวน คือ Laiwu Steel Group, Ltd.

นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาข้อมูลส่วนแบ่งตลาดซึ่งคำนวณจากปริมาณการนำเข้าสินค้าทุ้มตลาดจากสาธารณรัฐประชาชนจีนเปรียบเทียบกับปริมาณการบริโภคทั้งหมดภายในประเทศ พบว่าส่วนแบ่งตลาดสินค้าทุ้มตลาดที่นำเข้าจากสาธารณรัฐประชาชนจีนนั้นเพิ่มสูงขึ้นอย่างเห็นได้ชัด คือจากร้อยละ 0.57 ในปี 2541 เพิ่มสูงขึ้นเป็นร้อยละ 17.61 ในปี 2543

(2) ผลกระทบของการทุ้มตลาดที่มีต่อราคาสินค้าชนิดเดียวกัน

เมื่อเปรียบเทียบราคาขาย ของอุตสาหกรรมภายในกับราคาขายที่นำเข้าจากสาธารณรัฐประชาชนจีน โดยนำข้อมูลค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ของผู้นำเข้ามาปรับกับราคาส่งออก เพื่อให้เป็นระดับการค้าเดียวกัน คือ ระดับการขายให้ผู้ซื้อภายในประเทศแล้ว ปรากฏว่าราคานำเข้าจากสาธารณรัฐประชาชนจีนก่อให้เกิดผลกระทบต่อราคาขายของอุตสาหกรรมภายในคือ มีการตัดราคา การกดราคา และการยับยั้งการขึ้นราคาของอุตสาหกรรมภายใน

5.2.2 ผลกระทบของการทุ้มตลาดที่มีต่ออุตสาหกรรมภายใน

(1) ยอดจำหน่าย กำไร ผลผลิต ส่วนแบ่งตลาด ความสามารถในการผลิต ผลตอบแทนการลงทุน หรืออัตราการใช้จ่ายการผลิตมีปริมาณหรืออัตราลดลงหรือมีแนวโน้มที่จะลดลง

เมื่อพิจารณาถึงผลการดำเนินการของอุตสาหกรรมภายใน โดยพิจารณาข้อมูลตั้งแต่ปี 2541 พบว่าในปี 2543 ผลผลิตภายในประเทศ อัตราการใช้จ่ายการผลิต ยอดจำหน่ายสินค้าและกำไรของอุตสาหกรรมภายในเพิ่มสูงขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากปริมาณการใช้สินค้านี้ดังก่อภายในประเทศเพิ่มสูงขึ้นจากภาวะเศรษฐกิจที่ขยายตัวสูงขึ้นกว่าปี 2541 และ 2542 และเนื่องจากสินค้านี้นำเข้าจากสาธารณรัฐประชาชนจีนเพิ่งเริ่มเข้ามาเจาะตลาดภายในประเทศของไทยในปี 2543 นี้เท่านั้น

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบปริมาณขายกับปริมาณการใช้สินค้านี้ดังก่อภายในประเทศในปี 2543 เทียบกับปี 2542 แล้ว พบว่ายอดจำหน่ายสินค้าชนิดเดียวกันของอุตสาหกรรมภายในเพิ่มขึ้นในอัตราร้อยละ 69.53 ซึ่งเพิ่มในอัตราที่ต่ำกว่าการเพิ่มขึ้นของความต้องการใช้ภายในประเทศที่เพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 95.86 ซึ่งเมื่อพิจารณาส่วนแบ่งตลาดของอุตสาหกรรมภายในพบว่าลดลงจากร้อยละ 87 เหลือร้อยละ 75 ในปี 2543 โดยสินค้าทุ้มตลาดจากสาธารณรัฐประชาชนจีนได้เข้ามาแย่งส่วนแบ่งตลาดของอุตสาหกรรมภายใน ทำให้ส่วนแบ่งตลาดของอุตสาหกรรมภายในลดลง นอกจากนี้อุตสาหกรรมภายในยังมีความสามารถในการผลิตและผลตอบแทนการลงทุนลดต่ำลงด้วย

(2) ผลกระทบต่อราคาสินค้าในประเทศ

เมื่อพิจารณาข้อมูลราคารายไตรมาสตั้งแต่ปี 2541 ถึงปี 2543 พบว่าราคาที่ขายภายในประเทศของอุตสาหกรรมภายในมีแนวโน้มลดต่ำลงโดยเฉพาะในปี 2543 ซึ่งเป็นปีที่มีการนำเข้าสินค้าจากสาธารณรัฐประชาชนจีน

(3) ผลกระทบและแนวโน้มที่จะเกิดต่อกระแสเงินสด สินค้าคงคลัง การจ้างงาน ค่าจ้าง แรงงาน อัตราการเจริญเติบโต ความสามารถในการเพิ่มทุนหรือการลงทุน

กระแสเงินสดของอุตสาหกรรมภายในและการจ้างแรงงานมีแนวโน้มลดต่ำลง ส่วนค่าจ้างแรงงานนั้นเพิ่มสูงขึ้นเล็กน้อยสำหรับสินค้าคงคลังมีแนวโน้มลดต่ำลง ทั้งนี้ เนื่องจากอุตสาหกรรมภายในสามารถขายสินค้าภายในประเทศได้เพิ่มขึ้น อันเนื่องมาจากปริมาณการใช้สินค้าภายในประเทศเพิ่มสูงขึ้น รวมทั้งสามารถส่งสินค้าออกได้เพิ่มสูงขึ้นด้วย ซึ่งในที่นี่อาจกล่าวได้ว่าผลกระทบที่เกิดขึ้นกับอุตสาหกรรมภายในนั้นเป็นผลกระทบทางด้านราคา โดยอุตสาหกรรมภายในต้องลดราคาขายลง จึงสามารถขายสินค้าภายในประเทศได้เพิ่มสูงขึ้น ทำให้ไม่เกิดผลกระทบต่อปริมาณการผลิต ปริมาณการจำหน่ายและสินค้าคงคลัง

การพิจารณาความสามารถในการเพิ่มทุนหรือลงทุนนั้น กล่าวได้ว่าอุตสาหกรรมภายในไม่มีความสามารถเพิ่มทุนหรือลงทุน เพราะถึงแม้ว่ายอดขาดทุนสะสมในปี 2543 จะลดต่ำลงกว่าปี 2542 ก็ตาม แต่ก็ลดลงเพียงเล็กน้อยและยังถือว่ามียอดขาดทุนสะสมสูงมาก คือกว่า 3,000 ล้านบาท

การพิจารณาอัตราการเจริญเติบโตของอุตสาหกรรมภายใน เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบปริมาณขายสินค้ากับแนวโน้มการใช้สินค้าดังกล่าวภายในประเทศ ปรากฏว่าแม้ว่าอัตราการเจริญเติบโตของปริมาณขายของอุตสาหกรรมภายในจะเพิ่มสูงขึ้นแต่ก็เพิ่มขึ้นในอัตราที่ต่ำกว่าการเพิ่มขึ้นของปริมาณการใช้ภายในประเทศ

(4) ความสัมพันธ์ของปริมาณการนำเข้าสินค้าทุ่ตลาดกับส่วนเหลือมการทุ่ตลาด

ส่วนเหลือมการทุ่ตลาดจากสาธารณรัฐประชาชนจีน คิดเป็นอัตราร้อยละ 27.81 ของราคาส่งออก CIF ซึ่งการทุ่ตลาดจากสาธารณรัฐประชาชนจีนส่งผลให้การนำเข้าสินค้าดังกล่าวจากสาธารณรัฐประชาชนจีนเพิ่มสูงขึ้นอย่างชัดเจน จากที่ไม่มีการนำเข้าจากสาธารณรัฐประชาชนจีนเลยในปี 2542 เป็นการนำเข้าซึ่งคิดเป็นร้อยละ 71.20 ของปริมาณนำเข้าทั้งหมดใน ปี 2543

5.2.3 การพิจารณาปัจจัยอื่นๆ ที่ก่อให้เกิดความเสียหายต่ออุตสาหกรรมภายใน

(1) ปริมาณและราคาของสินค้านำเข้าที่มีได้ขายในราคาที่มีการท่วมตลาด

เมื่อพิจารณาถึงปริมาณนำเข้าสินค้าชนิดเดียวกันจากประเทศผู้ส่งออกอื่นๆ ที่สำคัญคือ ประเทศญี่ปุ่น ไต้หวัน และสหราชอาณาจักร พบว่าในปี 2541 มีการนำเข้าสินค้าชนิดเดียวกันจากประเทศญี่ปุ่นเป็นปริมาณมาก คิดเป็นร้อยละ 75.35 ของปริมาณการนำเข้าทั้งหมด อย่างไรก็ตามแนวโน้มการนำเข้าสินค้าจากประเทศญี่ปุ่นสัดส่วนลดลง คือในปี 2543 การนำเข้าจากประเทศญี่ปุ่นลดเหลือเพียงร้อยละ 24.87 ของปริมาณการนำเข้าทั้งหมด ในขณะที่ปริมาณการนำเข้าจากสาธารณรัฐประชาชนจีนเพิ่มมากขึ้นอย่างมีนัยสำคัญคือจากไม่มีการนำเข้าในปี 2542 เป็นนำเข้าถึงร้อยละ 71.20 ในปี 2543 ส่วนการนำเข้าจากสหราชอาณาจักรและไต้หวันมีสัดส่วนการนำเข้าเพียงเล็กน้อย

อย่างไรก็ดี เมื่อพิจารณาราคานำเข้าจากประเทศผู้ส่งออกที่สำคัญอื่นๆ ข้างต้นพบว่า ราคาสินค้าที่นำเข้าจากประเทศญี่ปุ่นต่ำกว่าราคาขายของอุตสาหกรรมภายในเพียงเล็กน้อยเท่านั้น นอกจากนี้พบว่ามีการนำเข้าจากประเทศญี่ปุ่นมาเป็นเวลานานแล้ว โดยเป็นการนำเข้ามาเพื่อขายให้กับลูกค้าเดิมของประเทศญี่ปุ่น นอกจากนี้ก็ไม่มีหลักฐานแสดงว่ามีการท่วมตลาดสินค้าจากประเทศญี่ปุ่นด้วย และเมื่อพิจารณาราคานำเข้าเฉลี่ยจากประเทศญี่ปุ่นเปรียบเทียบกับราคาจากสาธารณรัฐประชาชนจีน ปรากฏว่าราคานำเข้าเฉลี่ยจากประเทศญี่ปุ่นสูงกว่าสาธารณรัฐประชาชนจีน ส่วนสินค้าจากสหราชอาณาจักร และไต้หวันมีราคานำเข้าเฉลี่ยสูงกว่าสาธารณรัฐประชาชนจีนมาก ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าปริมาณและราคาของสินค้านำเข้าจากประเทศผู้ส่งออกอื่นๆ ที่ไม่ได้นำเข้ามาในราคาท่วมตลาดมิใช่ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเสียหายต่ออุตสาหกรรมภายใน

(2) ปริมาณการใช้สินค้าภายในประเทศ

เมื่อพิจารณาถึงความต้องการใช้ภายในประเทศ พบว่าในปี 2543 ความต้องการใช้สินค้าภายในประเทศเพิ่มสูงขึ้นและมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น จึงไม่ใช่ปัจจัยที่ทำให้ส่วนแบ่งตลาดของอุตสาหกรรมภายในลดต่ำลง และกล่าวได้ว่ามิใช่เป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเสียหายต่ออุตสาหกรรมภายในในเวลาเดียวกัน

(3) ประสิทธิภาพในการผลิต

แม้ว่าต้นทุนการผลิตของอุตสาหกรรมภายในจะสูงกว่าต้นทุนการผลิตของสาธารณรัฐประชาชนจีน แต่ก็ไม่มีหลักฐานที่แสดงว่าอุตสาหกรรมภายในไม่มีประสิทธิภาพในการผลิต เนื่องจากอุตสาหกรรมภายในได้ใช้เทคโนโลยีการผลิตที่ค่อนข้างทันสมัยจากประเทศญี่ปุ่น การที่ต้นทุนการผลิตของอุตสาหกรรมภายในสูงนั้น เป็นผลจากการที่อุตสาหกรรมภายในไม่ได้เปรียบจากการประหยัดต่อขนาด (Economy of scale)

ทั้งนี้ คณะกรรมการได้พิจารณาข้อโต้แย้งของ Laiwu Steel Group, Ltd. ในประเด็นที่อ้างว่าสินค้าเหล็กโครงสร้างรูปพรรณหน้าตัดรูปตัว H เป็นสินค้า commodity ซึ่งอุตสาหกรรมนี้เริ่มมีลักษณะถดถอยในตลาดโลกในช่วงปี 2543 - 2544 จึงถือเป็นสถานะปกติที่ราคาจะลดต่ำลง และเห็นว่าแม้ราคาสถาตลาดโลกจะลดต่ำลง แต่ก็ไม่ใช่เหตุผลที่จะทำให้ Laiwu Steel Group, Ltd. ส่งสินค้าเข้ามาในประเทศไทยในราคาทุ้มตลาด นอกจากนี้เมื่อเทียบราคาสินค้าจากสาธารณรัฐประชาชนจีนกับราคานำเข้าจากประเทศอื่น พบว่าราคาจากสาธารณรัฐประชาชนจีนต่ำกว่าประเทศอื่นมาก จึงไม่มีเหตุผลเพียงพอที่บริษัทจะกล่าวอ้างว่าเป็นราคาตลาดโลก

นอกจากนี้ในประเด็นที่ Laiwu Steel Group, Ltd. อ้างว่า บริษัทเชื่อว่าอุตสาหกรรมภายในของไทยมีความสามารถในการทำกำไรแม้ว่าในอัตราที่ลดต่ำลงก็ตาม เป็นผลจากเศรษฐกิจโลกไม่ใช่เกิดจากการทุ้มตลาดจากสาธารณรัฐประชาชนจีน และการที่ไม่มีเหตุผลอธิบายในเรื่องกำไรสุทธิของอุตสาหกรรมภายในที่เพิ่มขึ้น ดังนั้นการพิจารณาว่าความเสียหายเกิดจากสินค้าทุ้มตลาดจากสาธารณรัฐประชาชนจีนจึงไม่สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ในความตกลงขององค์การการค้าโลกนั้น คณะกรรมการเห็นว่า กำไรสุทธิของอุตสาหกรรมภายในที่เพิ่มสูงขึ้นในปี 2543 เป็นผลมาจากปริมาณขายภายในประเทศที่เพิ่มสูงขึ้น อย่างไรก็ตามปริมาณขายในประเทศจะเพิ่มสูงขึ้น แต่ก็เพิ่มขึ้นในอัตราที่ต่ำกว่าปริมาณการใช้ภายในประเทศที่เพิ่มสูงขึ้นมากและการที่สินค้าจากสาธารณรัฐประชาชนจีนเข้ามาตัดราคาของอุตสาหกรรมภายใน ก็ทำให้อุตสาหกรรมภายในต้องลดราคาลงมาแข่งขันกับสินค้าจากสาธารณรัฐประชาชนจีนแม้ว่าต้นทุนจะเพิ่มสูงขึ้น ส่งผลให้กำไรต่อหน่วยของอุตสาหกรรมภายในลดต่ำลง ซึ่งแสดงถึงความสามารถในการทำกำไรที่ลดลง

จากการพิจารณาข้างต้นสรุปได้ว่า มีความเสียหายอย่างสำคัญที่เกิดแก่อุตสาหกรรมภายในตามมาตรา 19 (1) เนื่องจาก

ก. ปริมาณของสินค้าทุ้มตลาดจากสาธารณรัฐประชาชนจีนเพิ่มสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญในปี 2543 และการนำเข้าสินค้าทุ้มตลาดจากสาธารณรัฐประชาชนจีนในราคาต่ำได้ส่งผลกระทบต่อราคาสินค้าชนิดเดียวกันภายในประเทศ โดยเข้ามาตัดราคาสินค้าชนิดเดียวกันของอุตสาหกรรมภายใน ทำให้อุตสาหกรรมภายในต้องลดราคาลงมาแข่งขันกับสินค้าทุ้มตลาด ก่อให้เกิดการกดราคาและการยับยั้งไม่ให้ราคาสินค้าชนิดเดียวกันเพิ่มสูงขึ้นแม้ต้นทุนจะเพิ่มสูงขึ้น

ข. การทุ้มตลาดจากสาธารณรัฐประชาชนจีนส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมภายใน โดยพบว่าแม้อุตสาหกรรมภายในจะมีผลผลิต อัตราการใช้กำลังการผลิต ความสามารถในการผลิต ค่าจ้างแรงงาน ยอดจำหน่าย และกำไรสุทธิเพิ่มสูงขึ้น โดยสินค้าคงคลังมีแนวโน้มลดต่ำลง แต่เป็นเพราะปริมาณการใช้สินค้าภายในประเทศเพิ่มสูงขึ้นและอุตสาหกรรมภายในลดราคาลงมาแข่งขันกับสินค้าทุ้มตลาด อย่างไรก็ตามการที่ปริมาณขายของอุตสาหกรรมภายในเพิ่มขึ้นแต่ในอัตราที่ต่ำกว่าการเพิ่มขึ้นของปริมาณการใช้สินค้าภายในประเทศนั้น ส่งผลให้ส่วนแบ่งตลาดของอุตสาหกรรมภายในลด

ต่ำลง ความสามารถในการทำกำไรลดลง โดยกำไรต่อหน่วยลดลงแต่กำไรสุทธิเพิ่มขึ้นเนื่องจากจำหน่ายสินค้าได้เพิ่มขึ้น นอกจากนี้ยังมีผลตอบแทนการลงทุนลดลง กระแสเงินสดและการจ้างงานลดลง ทั้งยังไม่มีความสามารถในการเพิ่มทุนหรือลงทุนด้วยเนื่องจากมียอดขาดทุนสะสมสูงมาก

ค. มีความสัมพันธ์ระหว่างสินค้าที่มุตลาจากสาธารณรัฐประชาชนจีน กับความเสียหายต่ออุตสาหกรรมภายในตามมาตรา 21 โดยได้พิจารณาจากปัจจัยต่าง ๆ รวมทั้งได้พิจารณาจากปัจจัยอื่นๆ ที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายต่ออุตสาหกรรมภายในด้วยแล้ว ซึ่งผลการพิจารณาปัจจัยอื่น ๆ พบว่ามีใช่ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเสียหายต่ออุตสาหกรรมภายในในเวลาเดียวกัน

6. คำวินิจฉัยขั้นที่สุดของคณะกรรมการพิจารณาการทุ่มตลาดและการอุดหนุน

เมื่อวันที่ 2 ตุลาคม 2545 คณะกรรมการพิจารณาการทุ่มตลาดและการอุดหนุนได้มีคำวินิจฉัยขั้นที่สุดว่า การนำเข้าสินค้าเหล็กโครงสร้างรูปพรรณหน้าตัดรูปตัว H จากสาธารณรัฐประชาชนจีน มีการทุ่มตลาดและมีความเสียหายอย่างสำคัญที่เกิดแก่อุตสาหกรรมภายในตามพระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ พ.ศ. 2542 เพื่อขจัดความเสียหายที่เกิดจากการนำเข้าสินค้าดังกล่าว คณะกรรมการอาศัยอำนาจตามมาตรา 49 กำหนดให้มีการเรียกเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดเท่ากับส่วนเหลือของการทุ่มตลาดที่พบ ดังนี้

6.1 Laiwu Steel Group, Ltd. อัตราร้อยละ 27.81 ของราคา CIF

6.2 ผู้ผลิตและผู้ส่งออกรายอื่นๆ อัตราร้อยละ 27.81 ของราคา CIF

ทั้งนี้ ไม่มีเหตุให้เรียกเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดตั้งแต่มีการใช้มาตรการชั่วคราว และให้คืนอากรชั่วคราวหรือหลักประกันการชำระอากรชั่วคราวที่เรียกเก็บไว้แล้ว

หลักเกณฑ์และวิธีการยื่นรับคำขอรายละเอียดเกี่ยวกับข้อเท็จจริงที่ใช้เป็นพื้นฐานในการกำหนดอากรตอบโต้การทุ่มตลาดเป็นไปตามประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง การตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุน (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2543

ประกาศ ณ วันที่ 24 ตุลาคม พ.ศ. 2545

นายสมชาย วัฒนศิริ
 ผู้อำนวยการกองการระดมพาณิชย์
 รัชดาภิเษก ถนนรัชดาภิเษก กรุงเทพมหานคร